

Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet

Delbetänkandet Förenklade förutsättningar för ett hållbart vattenbruk (SOU 2023:74)

Dnr LI2023/03857

Kammarrätten har inga synpunkter på förslagen och bedömningarna i delbetänkandet utöver dem som framgår nedan.

Förslag till förordning (2026:000) om miljöhänsyn i vattenbruket (avsnitt 1.2)

I 2 § förslaget till förordning (2026:000) om miljöhänsyn i vattenbruket anges att "Denna förordning är meddelad med stöd av 12 kap. 10 a § miljöbalken". – Den angivna paragrafen utgör dock en hänvisning till definitionen av "vattenbruk" i 11 kap. 6 a § miljöbalken. Bemyndigandet att meddela ytterligare bestämmelser i nu aktuella delar återfinns i stället i 12 kap. 10 b § miljöbalken.

Överklagandebestämmelser m.m. (i avsnitt 6.3.2)

Det konstateras i betänkandet att det inte behöver göras någon ändring i befintliga bestämmelser om överklaganden enligt förordning (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen. Bestämmelsen finns i 6 kap. 6 §. Inte heller föreslås några förändringar i bestämmelsen om överklagande i 60 § fiskelagen (1993:787). Kammarrätten noterar att bestämmelserna om överklagande för närvarande inte är helt likalydande och möjligen motstridiga. En fortsatt översyn i denna del är önskvärd i utredningens fortsatta arbete.

Författningsändringar med anledning av förslag om att odlingstillstånd ska tas bort och ändring ska göras avseende kompletterande bestämmelser till rådets förordning (EG) nr 708/2007 (avsnitt 10.5.3)

Bemyndigandet i 23 § fiskelagen att meddela föreskrifter om hur vattenbruksanläggningar ska märkas ut föreslås upphävas, som en konsekvens av att odlingstillstånden tas bort. Detsamma gäller 2 kap. 15 a § förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen, där Jordbruksverket hitintills pekats ut som ansvarig myndighet för att utfärda föreskrifter om utmärkning av vattenbruksanläggningar. Detta motiveras också med att rollen som ansvarig myndighet i förhållande till rådets förordning (EG) nr 708/2007 om användning av främmande och lokalt

frånvarande arter i vattenbruk överförs till Havs- och vattenmyndigheten. De aktuella föreskrifterna om utmärkning avser sjösäkerhetsanordningar och tillståndsgivningen hanteras av Transportstyrelsen. Det är oklart om utredningen anser att behovet av föreskrifter om utmärkning av vattenbruk finns kvar, utöver Transportstyrelsens hantering, och om ansvaret för detta i så fall övergår till Havs- och vattenmyndigheten eller till annan myndighet (angående tillstånd att inrätta sjösäkerhetsanordningar se s. 245 i delbetänkandet).

Utbildningsinsatser bör göras (avsnitt 11.3.4)

Jordbruksverket ska enligt förslaget ansvara för att tillhandahålla utbildning till andra myndigheter och kommuner om förfarandet för att starta vattenbruk. Utredningen menar även att Jordbruksverket bör samverka med domstolsakademien vid Domstolsverket så att domstolarnas medarbetare kan erbjudas utbildning i frågorna. Det anges inte i förslaget vilka domstolar som avses. Kammarrätten noterar att Jordbruksverket, även om föreslagna förändringar genomförs, kan komma att uppträda som part i mål i allmänna förvaltningsdomstolar där vattenbruk berörs ur andra aspekter än odlingsstillstånd. Mot den bakgrunden ifrågasätter kammarrätten lämpligheten i att Jordbruksverket ansvarar för utbildning av medarbetare vid domstolarna.

Detta yttrande har beslutats av kammarrättslagmannen Mattias Almqvist och kammarrättsrådet Ann-Charlotte Borlid, efter föredragning av den sistnämnda.

Mattias Almqvist

Ann-Charlotte Borlid